

અંપોક્ષ્ટ કાર્ય રીત દ્વિબન્ધાત

ન્યાં. ના. લિમાયે

कंपोस्ट करा २१ दिवसात

खताच्या खड्यात टाकलेल्या काडी-कच्याचे, (जैविक पदार्थाचे) कंपोस्ट खत तयार होण्यास सामान्यपणे सहा ते आठ महिन्यांचा वेळ लागतो असा शेतकऱ्यांचा अनुभव आहे. केवळ शेती करण्यांनाच नक्हे तर सगऱ्यांनाच कंपोस्ट लवकर तयार झाले तर हवे असते. शहरवासियांनाही कच्याची मोठीच समस्या आहे. जैविक कच्याची विल्हेवाट लावून त्याचे उपयुक्त अशा खतात जलद रूपांतर करण्याची गरज शहरवासियांनाही आहे.

कंपोस्ट जलद, अगदी २१ दिवसात किंवा त्याही पेक्षा कमी दिवसात तयार करता येते; परंतु त्यासाठी (१) जास्तीचे कष्ट व खटपट करण्याची तयारी ठेवावी लागते (२) एकाच वेळी पुरेसाजैविक कचरा उपलब्ध होण्यासाठी त्याचा साठा करावा लागतो व (३) कंपोस्ट तयार होण्याच्या प्रक्रियांची सविस्तर माहिती करून घ्यावी लागते. जास्तीचे कष्ट व खटपट करण्याला कदाचित, सर्वजण तयार असतील. परंतु कंपोस्ट तयार होण्याच्या प्रक्रियांची सविस्तर माहिती अनेकांना नसते असा अनुभव येतो. म्हणून प्रथम कंपोस्ट तयार होण्याच्या प्रक्रियांची माहिती जरा बारकाव्यात करून घेऊ

कंपोस्ट तयार होण्याची क्रिया:-

कंपोस्ट तयार होण्याची क्रिया ही अत्यंत गुंतागुंतीची जैव-रासायनिक प्रक्रिया आहे. ही प्रक्रिया डोळ्याने न दिसणाऱ्या अशा सूक्ष्मजीवांमुळे होते. कंपोस्ट तयार होताना जैविक कचरा चार स्वरूपात बदलत जातो.

- १) पहिल्या स्वरूपात जैविक कचरा पूर्णतः कच्या अवस्थेत असतो.
- २) नंतर कच्यातील ओले पदार्थ प्रथम कुजू लागतात व कच्चे कंपोस्ट तयार होते.
- ३) ओल्या पदार्थावर वाढणाऱ्या सूक्ष्म जीवांमुळे व कच्यातील ओलाव्यामुळे कच्यातील कोरडा भागही कुजू लागतो व काही दिवसांनी कच्यातील ८० ते ९० टक्के भाग कुजतो व कंपोस्ट तायार होते. ह्या कंपोस्ट मध्ये नायट्रोजन, फॉस्फरस इत्यादी पिकाला लागणारी मूलद्रव्ये असतात.
- ४) हे कंपोस्ट मातीत टाकले की हळूहळू त्याचे रूपांतर **ह्युमस** मधे होते. ह्युमस हा पदार्थ जैविक कच्याची अत्यंत स्थिर अवस्था असते. कालानुरूप त्यात बदल होत नाही. ह्युमस मधे नायट्रोजन, फॉस्फरस वगैरे रसायने नसतात. ह्युमस तयार होताना त्यात अत्यंत जटील अशी जैविक-कार्बनी रसायने तयार होतात.

ह्युमस मधील जैविक-कार्बनी रसायने पिकाला अत्यंत उपयुक्त असतात. ह्या शिवाय, ह्युमस च्या कणांची रचना अशी असते की त्यामुळे जमिनीचा पोत सुधारतो व जमिनीची पाणी धरून ठेवण्याची क्षमता वाढते. ह्युमसमुळे पिकांच्या मुळांना जमिनीत वाढणे सोपे जाते व ती आपले काम कार्यक्षमतेने करू शकतात. ह्युमसचे संपूर्ण स्वरूप शास्त्रज्ञांना अजून स्पष्ट झालेले नाही.

कंपोस्ट तयार करणारे सूक्ष्मजीव:-

जमिनीत अनेक सूक्ष्मजीव नैरसिंगकपणे असतात. हे सूक्ष्मजीव कंपोस्ट तयार करण्याचे कार्य करतात. ह्या सूक्ष्मजीवांची ५ गटात विभागणी करता येईल:-

- १)बॅक्टेरिया, २)ॲक्टीनोमायसेट्स, ३)फंगस (बुरशी), ४)प्रोटोझ्झुआ आणि ५) रोटीफर.

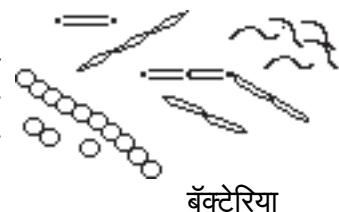
जमिनीच्या वरच्या थरात हे सूक्ष्मजीव नेहमीच आढळतात. सुक्षमदर्शकाचे सहाय्याने पाहिले असता ह्या सूक्ष्मजीवांचे विविध अकार दिसतात. (अकृत्या पहा) कचन्यातील विद्राव्य आणि सहजपणे विघटन होणाऱ्या पदार्थाचा, हे सूक्ष्मजीव अन्न म्हणून वापर करतात व त्यांची संख्या वाढू लागते. त्यांच्या जैविक क्रियेमुळे काडीकचन्याच्या ढिगाचे तापमान वाढू लागते. काही सूक्ष्मजीव सर्वसामान्य तापमानाला म्हणजे 40° सेंटीग्रेड पर्यंत कार्यक्षमतेने काम करु शकतात. त्यांना 'मेसोफिलिक' सूक्ष्मजीव असे म्हणतात. तापमान वाढू लागले की कंपोस्ट मधील हे सूक्ष्मजीव सहजपणे नष्ट होत नाहीत. परिस्थिती अनुकूल नसेल तर ते स्वतःभोवती कवच निर्माण करतात व सुप्तावरथेत जातात. परिस्थिती अनुकूल झाली की ते पुन्हा कार्यरत होतात. काही सूक्ष्मजीव 40° सें. पेक्षाही जास्त तापमानाला कार्यक्षमतेने काम करु शकतात. अशा सूक्ष्मजीवांना 'थर्मोफिलिक' असे म्हणतात. कंपोस्ट तयार होण्याच्या पहिल्या टप्प्यात मेसोफिलिक सूक्ष्मजीव जोरात काम करतात. तापमान वाढू लागले की थर्मोफिलिक सूक्ष्मजीव कार्यरत होतात. कंपोस्टचे तापमान 60° से. पेक्षा जास्त झाले की कंपोस्ट मधील रोगकारक सूक्ष्मजीव नष्ट होतात, तसेच तणांच्या बियांची उगवण शक्ती नाहीशी होते.

तापमान 40° सें. च्या पुढे गेले की मेसोफिलिक सूक्ष्मजीवांचे काम मंदावते. आता थर्मोफिलिक सूक्ष्मजीव कार्यरत होतात. त्यांच्या कार्यामुळे ढिगाचे तापमान 45° सें. पर्यंत वाढते. तापमान 60° सें. पुढे जाऊ लागले की थर्मोफिलिक सूक्ष्मजीवांचे काम मंदावते व कंपोस्टच्या ढीगाचे तापमान कमी होऊ लागते. तापमान कमी होऊ लागले की मेसोफिलिक सूक्ष्मजीव पुन्हा कार्यरत होतात व कंपोस्ट करण्याचे काम पुढे चालू ठेवतात.

कंपोस्ट तयार करणाऱ्या ह्या सूक्ष्मजीवांची थोडक्यात माहिती करून घेऊ.

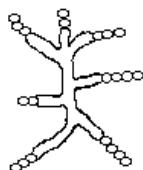
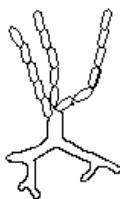
१)बॅक्टेरिया:-

बॅक्टेरिया हे सर्वात लहान एक पेशीय सूक्ष्मजीव आहेत. त्यांना केंद्र नसते. १ ग्रॅम कंपोस्टमध्ये करोडोच्या संख्येने सूक्ष्मजीव असतात. त्यातील 80 ते 90 टक्के, बॅक्टेरिया असतात. जैविक कचन्याचे विघटन करण्याचे काम मुख्यतः बॅक्टेरिआ करतात. बॅक्टेरिआ काड्यांसारखे, गोळ्यांसारखे व स्प्रिंग सारखे असे विविध आकारात असतात. बॅक्टेरिया कचन्या मध्ये इकडे तिकडे संचार करतात. ते स्वतःच्या शरीरातून निर्माण होणाऱ्या विकरांच्या सहाय्याने कचन्याचे विघटन करतात.

२) ऑक्टिनोमायसेट्स :-

पहिल्या पावसात वातावरणात जो मातीचा सुगंध पसरतो तो हा ऑक्टिनोमायसेट्समुळे निर्माण झालेला असतो. पहिला पाऊस पडला की हे हवेत उधळले जातात. ह्यांनाही केंद्रक नसते. हे सूक्ष्मजीव वाढू लागले की त्यांचे धागे तयार होऊ लागतात. ऑक्टिनोमायसेट्स त्यांच्या शरीरातून स्रवणाच्या विकरांच्या सहाय्याने कागद, लाकूड, वाळेली पाने, धाटे अशा सेल्यूलोज व लिंगीनचे प्रमाण जास्त असलेल्या, कडक व घिवट पदार्थांचे विघटन करतात. ऑक्टिनोमायसेट्स यांदरे धागे ढिगाच्या बाहेरच्या १० ते १५ से.मी. जाडीच्या थरात, कचरा विघटनाच्या शेवटच्या अवस्थेत दिसू लागतात. असे धागे दिसू लागणे हा खत तयार झाल्याचे लक्षण आहे. काही वेळा ऑक्टिनोमायसेट्सच्या वसाहती वर्तुळाकारही दिसतात.

ऑक्टिनोमायसेट

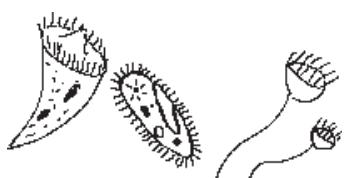
३) बुरशी :-

कोरड्या, घिवट व आम्लधर्मी गुणधर्माच्या पदार्थांचे विघटन करण्याचे काम बुरशी करते. त्यामुळे बॅक्टेरियांना त्यांचे काम करणे सोपे होत. बुरशी ही वनस्पती वर्गाचे सूक्ष्मजीव आहेत. बुरशीचे कार्य कचन्याच्या ढिगातील प्राणिज पदार्थावरही होते. बॅक्टेरिआ प्रमाणे बुरशीचेही सामान्य तपमानात व उच्च तपमानात काम कराणारे प्रकार असतात. बुरशी वाढविण्यासाठी हवेची अतिशय गरज असते.

बुरशी

४) प्रोटोझुआ :-

प्रोटोझुआ

प्रोटोझुआ हे एक प्रकारचे एक पेशीय प्राणी आहेत. कॉम्पोस्ट तयार करण्याच्या प्रक्रियेत त्यांचे काम अत्यंत अल्प असते. बॅक्टेरिआ प्रमाणेच ते कार्य करतात. प्रोटोझुआ कचन्यातील जैविक पदार्थांबरोबर बॅक्टेरिया व बुरशी खाऊन जगतात. बॅक्टेरिया व बुरशी नियंत्रणात ठेवतात.

५) रोटीफर :-

रोटीफर्स हे बहुपेशीय सूक्ष्मजीव आहेत. प्रोटोझुआ प्रमाणेच जैविक पदार्थ, बॅक्टेरिआ व बुरशी यांच्यावर गुजराण करतात.

रोटीफर

कंपोस्ट मधील अन्य जीव:-

कंपोस्ट तयार करावयाचे मुख्य काम बॅक्टेरिया व बुरशी हे सूक्ष्मजीव करतात हे आपण पाहिले. ह्या सूक्ष्मजीवांचा बरोबरच मुऱ्या, माशया, वाळवी, गोम, गोगलगाई, कडक पाठीचे किडे व गांडुळ

असे अनेक प्राणी खताच्या खड्यात आढळतात. हे प्राणीही आपल्या परीने कंपोस्ट तयार करावयाचे काम अप्रत्यक्षपणे करतात. हे प्राणी खताचा ढोग पोखरुन हवा खेळती ठेवतात. ह्या सर्व जीवांची अन्नसाखळी आहे. उदा. मुऱ्या कचऱ्याच्या ढिगात पडलेल्या तणांच्या, गवताच्या बिया खातात आणि बुरशी खातात; मुऱ्याना गोम, कोळी असे प्राणी खातात. कठींग कवचाचे कीटक गोगल-गाईची पिल्ले व अंडी खातात. माशांची अंडी व आळ्या यांना मुऱ्या फस्त करतात. वनस्पतींचे व प्राण्यांचे अवशेष ह्यांचावर गांडुळे जगतात. बॅक्टेरिआ, बुरशी हे सूक्ष्मजीव मेलेल्या प्रण्यावर व वनस्पतींच्या अवशेषावर वाढतात. ह्या अन्नसाखळीमुळे खतातील पर्यावरण संतुलित रहाते.

कचऱ्यात वाढणारे व जगणारे हे प्राणी आपल्या विष्ठेद्वारे कंपोस्ट खताची गुणवत्ता वाढवितात. उदाहरणार्थ - गांडुळ एका दिवसात आपल्या वजना इतकी विष्ठा टाकते. ह्या विष्ठेमध्ये वनस्पतींना उपयुक्त अशी रसायने असतात.

हे सर्व प्राणी कचऱ्यात दिसले तर ते चांगले लक्षण आहे. हे प्राणी कंपोस्ट मध्ये असणे ह्याचा अर्थ सूक्ष्मजीवांचे कार्य उत्तम रितीने चालते आहे असा होतो.

कम्पोस्ट तयार करणारे सूक्ष्मजीव, जितके जलद व भरपूर वाढतील तितके कंपोस्ट जलद व चांगले तयार होईल. सूक्ष्मजीवांची जलद वाढ होण्यासाठी पाच घटक मदत करतात. १) जैविक कचऱ्याचा आकार, २) अन्न, ३) ओलावा, ४) हवा, व ५) ढीग लावण्याची रीत हे ते ५ घटक होत.

(१) जैविक कचन्याचा आकार :-

कडब्याची धाटे, वाळलेली पाने, झाडाच्या वाळलेल्या फांद्या अशा कचन्याचे कंपोस्टमधे रुपांतर होण्यास वेळ लागतो म्हणून त्याचे बारीक तुकडे करावेत. ओली पाने, तण अशा वस्तुंचे तुकडे करण्याची गरज पडत नाही.

कचन्याचे बारीक तुकडे केले की सूक्ष्मजीवांना भरपूर जागा उपलब्ध होते. कडब्याच्या धाटापेक्षा कडब्याच्या कुट्टीचा आकार वाढतो व कुट्टी लवकर कुजाते. कुट्टी यंत्र, थेशर वगैरे सारख्या यंत्रात कचन्याचे तुकडे करणे सोपे जाते. कचन्याचे लहान तुकडे करणारी खास यंत्रेही बाजारात उपलब्ध आहेत. लहान बागेतील कटक्यांचे तुकडे बागकामाच्या कात्रीनेही करता येतात. शक्यतर शेतातील तणाचेही तुकडे करावे.

(२) अन्न :-

सूक्ष्मजीवांना वाढण्यासाठी मुख्यतः कार्बन व नायट्रोजन ह्या दोन द्रव्यांची गरज असते.

सूक्ष्मजीव वाढत असताना ते १ भाग नायट्रोजन वापरला तर २५ ते ३० भाग कार्बन वापरतात. म्हणून कचन्याच्या दिगात कार्बन व नायट्रोजनचे प्रमाण $30:1$ असे ठेवण्याचा प्रयत्न करावा. $25:1$ प्रमाण ह्याचा अर्थ 900 किलो मध्ये 96 किलो कार्बन युक्त कचरा व 4 किलो नायट्रोजन युक्त कचरा असला पाहिजे. वाळलेली पाने, काड्या-कुड्या ह्यात कार्बनचे प्रमाण जास्त असते व नायट्रोजनची कमतरता असते म्हणून हे पदार्थ कंपोस्ट मध्ये तसेच राहतात. परंतु नायट्रोजनचे प्रमाण वाढले तर ढीगाची पी.एच. वाढते, त्यामुळे सूक्ष्मजीव वाढू शक्त नाहीत. म्हणून कार्बन व

नायट्रोजनचे प्रमाण योग्य ठेवण्याचा प्रयत्न करावा. खुरपलेल्या गवतात कार्बन १२ तर नाट्रोजन १ भाग असतो. कोरड्या गवतात हेच प्रमाण १००:१, काड्या-कुड्यात ५००:१, शेणात २० ते २५:१, तर फळप्रक्रियेतून निर्माण होणाऱ्या कचन्यात ३५:१ असते. ह्या अंकांच्या आधारे ढिगातील कार्बन व नायट्रोजनचे प्रमाण ३०:१ च्या जवळपास राखणे अवघड नाही.

(३) ओलावा :-

कचन्याच्या ढिगातील ओलावा अंदाजे ४० ते ६० टक्के असला पाहिजे. सूक्ष्मजीवांना योग्य ओलावा नसेल तर ते पूर्ण शक्तीने काम करु शकत नाहीत. ढिगात कोरडे पदार्थ जास्त असतील तर पाणी मारून ढीग ओला करावा. कंपोस्टचा ढीग पावसापासूनही सुरक्षित ठेवावा. पावसामुळे कंपोस्ट मधील विरघळणारे उपयुक्त पदार्थ वाहून जातील. अती ओल्याव्याने ढिगात हवा खेळणेही मंदावते.

(४) हवा :-

सुक्ष्मजीवांना त्यांच्या जीवन क्रियेसाठी हवेची आवश्यकता असते. हवा खेळती रहाण्यासाठी दर आठवड्याला दातेच्याने ढीग खालीवर करावा. ढीग हलवला म्हणजे ढिगाचे तापमानही मर्यादेत रहाते. ढिगाच्या गाभ्यात नेहमी तापमान वाढते. तापमान अती वाढल्यास सूक्ष्मजीवांना मारक ठरते.

(५) ढीग लावण्याची रीत:-

खत करण्यासाठी खड्याचा वापर करण्या ऐवजी कचन्याचा ढीग केल्यास खत लौकर तयार होते. ढीग करताना तळात वाळलेली पाने, धाटे असा कोरडा कचरा अंथरावा. त्याचेवर ओल्या कचन्याचा थर पसरावा. पुन्हा कोरड्या कचन्याचा थर लावावा. अशा तहेने थरावर थर लावून कचन्याचा ढीग करावा .

१ बादली (अंदाजे २० लिटर) पाण्यात २ कप (अंदाजे २० मिली) जनावराचे-मूत्र किंवा १ ते २ किलो शेण घालून पातळ शेण काला करावा. गो-मूत्र व शेण उपलब्ध नसेल तर मुठभर युरिआ घालावा. ह्या द्रावात मूठ-दीडमूठ शेतातील माती विरघळवावी. ही माती वरच्या ५ ते १० सेमी थरातील घ्यावी. ह्या मातीच्या थरात कंपोस्ट तयार करणारे भरपूर सूक्ष्मजीव असतात. १ ग्रॅम मातीत 13×10^4 (म्हणजे १३ वर ५ पूज्ये म्हणजे १३लाख) इतक्या प्रचंड संख्येने सूक्ष्मजीव असतात. कचन्याचे थर लावीत असताना प्रत्येक थरावर गोमूत्र व मातीचा द्राव शिंपडावा.

सामान्यपणे ढिगाचा आकार १ मीटर १ मिटर १ मीटर चे आसपास ठेवावा. ढिगाचा आकार ह्या पेक्षा लहान असेल तर उण्णा धरून ठेवली जात नाही. ढिगाचे तापमान ४०° से. ते ६०° से. इतके असेल तर कम्पोस्ट जलद तयार होते. ढीग फार क्षेत्रांमध्ये झाला तर ढीग

हलविणे त्रासदायक होते.

अशा तहेने अंदाजे १ मीटर लांब, रुंद व उंच असा ढीग रचावा. व्या ढिगावर दोन ते तीन बादल्या (अंदाजे ६० लिटर) पाणी शिपडावे म्हणजे ढिगात पुरेसा ओलावा तयार होईल. आता ढीग प्लॉस्टीकच्या ताडपत्रीने झाकून ठेवा. तीन चार दिवसात ढिगाचे तापमान वाढू लागते. ढिगातील गाभ्याचे तापमान अंदाजे 60° से. पर्यंत वाढले की ढिगातील कचरा दातेन्याने उलटसुलट करा व पुन्हा ढीग झाकून ठेवा. ढिगाचे तापमान पुन्हा वाढताना आढळले की पुन्हा ढीग उलट-सुलट करा. अशा रितीने तीन चार वेळा ढीग उलट-सुलट केला की तापमान वाढावाचे थांबते. हे खत तयार झाल्याचे लक्षण आहे.

माती ऐवजी बाजारात मिळणारी कंपोस्ट तयार करावयाची पूळ (कंपोस्टिंग कल्वर) जरुर वापरावी. ह्या कंपोस्टिंग कल्वर मध्ये कंपोस्ट करणाऱ्या सुक्षमजीवांचे संख्या एक ग्रॅम कंपोस्टिंग कल्वर मध्ये 1×10^9 (एक अब्ज) इतकी प्रचंड असते. सहाजिकच कंपोस्ट तयार होण्याची गती वाढते. कंपोस्ट कल्वरच्या पुळचावर ते वापरण्याची पद्धत छापलेली असते.

कचन्याचे प्रमाण कमी असेल किंवा ढीग लावण्यासाठी जागा नसेलतर प्लॉस्टीकच्या योग्य अकाराच्या व जाडीच्या पिशवीतही कम्पोस्ट करता येते. नर्सरी मध्ये रोपे लावण्याच्या मोठ्या पिशव्या मिळतील, त्या फार उपयोगी आहेत. घरातील रोजचा कचरा प्लॉस्टीक च्या योग्य आकाराच्या पिशवीत भरत जा. पिशवीच्या आकाराच्या फक्त $2/3$ भाग कचरा भरा. $1/3$ भागात हवा राहील असे पहा. ह्या कचन्यात कल्वर अथवा बागेतील मुठभर माती चांगली मिसळा. साठ टक्के ओलावा येईल इतपत पाणी मारा आणि पिशवीचे तोंड बांधूनटाका. चार-सहा दिवसात त्याचे तापमान वाढलेले असेल. पिशवितील कचरा जमिनीवर ओता, वरखाली करा आणि पिशवी पुन्हा बांधून ठेवा. हीच क्रिया पुन्हा चार-सहा दिवसांनी करा. कचन्याचे तापमान कमी झाले असेल तर खत तयार झाले असे समजा.